

GWIAZDY UMIĘDZYNARODOWIENIA

Misją tej nagrody jest wyłonienie, nagrodzenie oraz promocja osób mających wybitne osiągnięcia w umiędzynarodowieniu polskich szkół wyższych. – Nagroda promuje osoby, które w najpełniejszy możliwy sposób otwierają nasze szkoły wyższe na inne doświadczenia i kultury. To ważne wyróżnienie dla środowiska, ponieważ praca wkładana w umiędzynarodowienie uczelni jest często niedostrzegana, a przecież ma kluczową wartość – podkreśla Waldemar Siwiński, założyciel Fundacji Edukacyjnej Perspektywy, inicjator Nagrody.

Gwiazdy Umieędzynarodowienia to wyróżnienie dla ludzi, którzy zajmują się umiędzynarodowieniem „praktycznie”, na przykład w działach rekrutacji i marketingu oraz wybitnych nauczycieli akademickich, a także wybitnych badaczy internacjonalizacji w Polsce i na świecie. Przyznawana jest również nagroda *Distinguished Star*, którą wyróżniane są osoby szczególnie zasłużone dla umiędzynarodowienia polskiego szkolnictwa wyższego i nauki.

Nagroda jest przyznawana w ramach programu „Study in Poland” prowadzonego wspólnie przez Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich (KRASP) i Fundację Edukacyjną Perspektywy, która prowadzi sekretariat Nagrody. Przewodniczącym Kapituły Nagrody jest prof. dr hab. inż. Arkadiusz Mężyk, przewodniczący KRASP, rektor Politechniki Śląskiej.

Laureaci 2022

DISTINGUISHED STAR – NAGRODA SPECJALNA

Prof. LAURITZ B. HOLM-NIELSEN, były rektor Uniwersytetu Aarhus
Przewodniczący panelu ekspertów IDUB

MANAGEMENT STAR

Dr hab. RAFAŁ WITKOWSKI, prof. UAM
Prorektor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza

RESEARCH STAR

Prof. dr hab. ŁUKASZ SUŁKOWSKI
Kierownik Katedry Zarządzania Instytucjami Szkolnictwa Wyższego
Uniwersytet Jagielloński

TEACHING STAR

Prof. dr hab. Inż. JANUSZ SZMYD
Koordynator ds. współpracy z Japonią, Akademia Górniczo-Hutnicza

PUBLIC DIPLOMACY STAR

Dr MARIUSZ SAGAN, dyrektor Wydziału Strategii i Przedsiębiorczości,
Urząd Miasta Lublin / Szkoła Główna Handlowa

MARKETING STAR

LILIANA LATO
Dyrektor Biura Współpracy z Zagranicą, Uniwersytet Łódzki

RISING STAR

MONIKA WYSOCKA, pełnomocniczka ds. wymian międzynarodowych
Akademia Marynarki Wojennej w Gdyni

GWIAZDY UMIĘDZYNARODOWIENIA

gwiazdyinternacjonalizacji.pl

2022

PROF. LAURITZ HOLM-NIELSEN
Uniwersytet Aarhus
IDUB

Bądźcie ODWAŻNI!

Prof. LAURITZ HOLM-NIELSEN, były rektor Uniwersytetu Aarhus (Dania) to światowej klasy ekspert, który profesjonalnie, ale i życzliwie podjął się w 2019 roku trudnej roli przewodniczenia międzynarodowemu zespołowi ekspertów, który dokonał wyboru polskich uczelni badawczych w konkursie Inicjatywa Doskonałości – Uczelnia Badawcza (IDUB), a następnie zaangażował się w coroczne monitorowanie tej inicjatywy oraz jej promocję na świecie. Nagroda DISTINGUISHED STAR 2022 jest uhonorowaniem tej aktywności.

Oceniając najlepsze polskie uczelnie, prof. Holm-Nielsen mógł oprzeć się na swoim imponującym, prawdziwie światowym dorobku zarówno jako naukowiec w dziedzinie biologii, jak i rektora.

Jako rektor znakomitego duńskiego uniwersytetu w Aarhus prof. Holm-Nielsen podniósł jego międzynarodową pozycję i wprowadził go pierwszej setki w Rankingu Szanghajskim. Wcześniej pracował na Katolickim Uniwersytecie w Quito

w Ekwadorze, a w Banku Światowym zarządzał wielomiliardowym funduszem projektów naukowych i technologicznych. Doradzał też w dziedzinie organizacji szkolnictwa wyższego na całym świecie.

Prof. Holm-Nielsen piastował stanowisko członka EUA. Jest również współautorem raportu o polskim systemie nauki i szkolnictwa wyższego 2017 Peer Review Report on Poland's Higher Education and Science System przygotowanego przez Komisję Europejską w ramach Hori-

zon 2020. Jego wkład w proces wyprowadzania czołowych polskich uczelni na szerokie międzynarodowe wody jest nie do przecenienia.

Odpowiadając na pytania *Perspektyw*, prof. Holm-Nielsen przedstawił szereg ciekawych i aktualnych obserwacji na temat wyzwań, przed jakimi stoi szkolnictwo zarówno w Polsce, jak i na świecie.

WIELKIE WYZWANIA

– Kiedy w 2019 roku ogłoszono wyniki konkursu IDUB, powiedział Pan, że Polska jest w bardzo ważnym momencie, jeśli chodzi o szkolnictwo wyższe.

– Moje słowa są nadal bardzo aktualne. Uważałem wtedy, że polskie uczelnie są w bardzo szczęśliwej sytuacji, stały się lepiej postrzegane, a także obdarzone silniejszym wsparciem politycznym, czego wynikiem był IDUB. Stawiając na swoje najlepsze uczelnie badawcze, Polska podniosła swoje ambicje jako kraj.

– Co, z perspektywy czasu, dla Pana Profesora jako przewodniczącego zespołu ekspertów konkursu IDUB było najtrudniejsze?

– Konkurs IDUB nie miał na celu potwierdzenia rangi historycznej uczelni. Byłoby trochę śmiesznym ocenianie dużych, złożonych instytucji i prowadzenie często tysięcy działań jakie wykonują do jednej liczby końcowej (na przykład 7). Nie jest to wyzwanie dotyczące tylko polskich uczelni, ale problem wszystkich tego typu konkursów, rankingów, ocen itp. Dlatego warunkiem koniecznym sukcesu jest zaangażowanie panelu bardzo doświadczonych osób z różnych środowisk uniwersyteckich – ludzi, którzy potrafią zważyć wszystkie aspekty działania uczelni w sposób zrównoważony. I taki panel udało się nam zebrać!

– Jak postrzega Pan miejsce polskiego szkolnictwa wyższego na arenie międzynarodowej? Jak Pana zdaniem pandemia spowodowała czy zmieniła tempo rozwoju polskiego szkolnictwa wyższego?

– Polskie uczelnie badawcze mają długą i bogatą historię, znajdują się w 10% najlepszych spośród około 20 000 uczelni na świecie. Ambicją IDUB i innych programów jest stymulowanie niektórych uniwersytetów, by starały się być wśród 1% najlepszych. Moim zdaniem, jest to jak najbardziej możliwe, pod warunkiem że uczelnie badawcze będą kontynuowały swoją drogę i zaplanują dalsze angażowanie się we współpracę międzynarodową, przede wszystkim z uczelniami europejskimi. Nikt nie wie, co pozostanie po pandemii, ale wiemy, że uniwersytety zareagowały niezwykle szybko i wprowadziły najpierw wirtualne, a później hybrydowe programy nauczania. Od polskich uczelni nauczyliśmy się wielu dobrych rozwiązań, między innymi „wirtualnych” visiting professors itp.

– Co sądzi Pan o przyszłości umiędzynarodowienia szkolnictwa wyższego na świecie? Jak zmienia się trendy w kontekście pandemii i kryzysu np. klimatycznego?

– Wszystkie społeczeństwa stoją przed szeregiem wielkich wyzwań. Są one podsumowane w deklaracji z Lund. ONZ przedstawiła globalny plan działań koniecznych, aby stawić czoła wyzwaniom w 17 celach zrównoważonego rozwoju. Wszystkie te działania mają charakter złożony. Zmieni się rynek pracy dla absolwentów, co może powodować, że wiele uniwersytetów przekieruje nacisk na interdyscyplinarność i kwestie globalne.

– Jak będą wyglądać przyszłe studia w kontekście mobilności studentów i naukowców?

– Proces boloński w Europie okazał się wielkim sukcesem. Odegrał dużą rolę we wzroście mobilności studentów w UE (również poprzez programy Erasmus). Oczywiście jest, że istnieje potrzeba

jednolitego otwartego rynku dla „zaawansowanego kapitału ludzkiego”. Na takim rynku dobrze wyszkoleni ludzie będą się zachowywać podobnie jak inne rodzaje kapitału. Będą kierować się do centrów innowacji w podobny sposób, w jaki kapitał inwestycyjny i kapitał ryzyka koncentrują się na regionach znanych z innowacyjności. Obecnie tak się nie dzieje, ponieważ bardzo trudny jest transfer świadczeń socjalnych, ubezpieczeń zdrowotnych, uprawnień emerytalnych itp. Dodatkową przeszkodą są nierówne systemy i tradycje kariery naukowców w różnych krajach europejskich.

Najbardziej zaawansowany kapitał ludzki znajduje się w chmurze i jest w dowolnym momencie dostępny na całym świecie, zmienia model konkurencji w zaawansowanych branżach i może prowadzić do fundamentalnych zmian również w sektorze uniwersyteckim.

W chmurze umysły pracują na bieżąco z dowolnego miejsca na ziemi. Innymi słowy, pracują one na całym świecie w pełnym wymiarze godzin i nie jest oczywiste, do jakiego narodu należą. Polska jest w stanie wskoczyć do tego nowego globalnego systemu wiedzy, bo on dopiero się rodzi i każdy może się do niego podłączyć, pod warunkiem że usunięte zostaną przeszkody na poziomie narodowym. Bądźcie odważni!

– Jak ma Pan rekomendacje dla polskiego

NAJBARDZIEJ ZAAWANSOWANY KAPITAŁ LUDZKI ZNAJDUJE SIĘ W CHMURZE I JEST W DOWOLNYM MOMENCIE DOSTĘPNY NA CAŁYM ŚWIECIE.

szkolnictwa wyższego w kontekście umiędzynarodowienia?

– Żadna instytucja nie jest lepsza niż suma jej ludzkiego kapitału liczonego dla wszystkich uniwersytetów w dowolnym kraju. Uniwersytety są w dużej mierze kształtowane przez instytucjonalną politykę rekrutacyjną, programy rozwoju wydziałów i systemy motywacyjne. Niestety, wiele instytucji, również w Polsce, nadal ma dość tradycyjne procedury rekrutacji kadry naukowej oparte na lokalnych preferencjach, które sprzyjają formule więcej tego samego (*more of the same*). W niektórych przypadkach proces rekrutacji może być kontrolowany przez starszą kadrę na wydziale i lokalne związki zawodowe.

Nikt nie może zaplanować ani zgadnąć, które dziedziny akademickie staną się najbardziej pożądane w przyszłości, dlatego zmodernizowane systemy uniwersyteckie powinny dążyć do elastyczności programów studiów, dynamicznego tworzenia zespołów badawczych oraz interdyscyplinarności. Szczególnie zachęcać należy do międzynarodowej wymiany i rekrutacji kadry akademickiej, a sektor publiczny powinien w tym pomóc, uelastyczniając rynek pracy.

– Dlaczego w ogóle warto umiędzynarodowiać szkolnictwo wyższe?

– Mobilność zaawansowanego kapitału ludzkiego jest jednym z najważniejszych czynników udanego włączenia się do globalnego systemu wymiany wiedzy. Wydaje się, że czasem europejskiemu kapitałowi ludzkiemu łatwiej jest przenieść się do innych regionów, ponieważ europejski rynek jest zbyt podzielony i ma zbyt wiele wąskich gardeł, by przyciągać najlepsze umysły do Europy. Jest to niekorzystne dla europejskiego systemu innowacji, a na pewno dla uniwersytetów. W niektórych krajach jest to widoczne poprzez wysoki odsetek naukowców prowadzących zasiedziały tryb życia, którzy z różnych powodów nie są mobilni na arenie międzynarodowej. Takie systemy należą dziś do periferii globalnej struktury wymiany wiedzy. W przypadku tych regionów lub krajów konieczne jest dążenie do stania się aktywnymi partnerami w globalnym systemie krążenia umysłów.

AKADEMICKIE „prawo dżungli”

– Rekomendując Pana do nagrody Distinguished Star, Waldemar Siwiński podkreślił Pana ogromny dorobek naukowy i organizacyjny. W jakim stopniu pełnione różne role – czy to organizacyjne, czy badawcze – wpływały na Pana poglądy?

– Jestem biologiem, botanikiem, który prowadził badania terenowe w Amazonii i Andach (mogę powiedzieć, że studiowałem „prawo dżungli”). Pobrałem próbki około 100 000 okazów botanicznych, które są obecnie dostępne do badań naukowych i zdeponowane w kolekcjach naukowych w Ameryce Południowej i Północnej oraz w Europie. Społeczeństwa zachowują się bardzo podobnie jak naturalne ekosystemy i przypuszczam, że moje zrozumienie „prawa dżungli” pozwoliło mi zaangażować się w rozwój systemów uniwersyteckich i badawczych w ponad 50 krajach na całym świecie.

W moim kraju, Danii, byłem odpowiedzialny za wprowadzenie programów doktoranckich, przewodniczyłem kilku radom badawczym i fundacjom badawczym; byłem rektorem Uniwersytetu Aarhus – dużej uczelni badawczej znajdującej się w Top-100. Byłem też przez wiele lat głównym specjalistą ds. szkolnictwa wyższego, badań i innowacji w Banku Światowym.

Cieszę się bogatym życiem w kontakcie z naturą; chętnie pomagam i dzielę się swoim doświadczeniem, na przykład z polskimi przyjaciółmi i kolegami.

– Bardzo dziękujemy Panu Profesorowi za to zaangażowanie!

Opr. KB

**PROF. DR HAB.
ŁUKASZ
SUŁKOWSKI**
Uniwersytet
Jagielloński

Sukces to ludzie, z którymi się współpracuje, i nawiązane z tymi ludźmi relacje – mówi prof. dr hab. ŁUKASZ SUŁKOWSKI, kierownik Katedry Zarządzania Instytucjami Szkolnictwa Wyższego w Instytucji Spraw Publicznych Uniwersytetu Jagiellońskiego, laureat nagrody RESEARCH STAR 2022.

Najistotniejsza jest CIEKAWOŚĆ ŚWIATA

Pytany o cechy idealnego badacza, prof. Sułkowski stwierdza: – Nie ma jednego modelu cech, który by odpowiadał wzorcowi naukowca. Każdego motywuje coś innego: ciekawość świata (to akurat moja motywacja), ambicje, przywiązanie do wartości akademickich, chęć budowania kariery zawodowej, zamiar osiągnięcia równowagi między życiem zawodowym a prywatnym...

I choć różnorodność cech wymyka się prostej klasyfikacji, można wskazać predyspozycje wzmacniające powodzenie w pracy naukowej. Prof. Sułkowski uważa, że należy do nich przede wszystkim umiejętność współpracy z innymi, a w kontekście działalności w międzynarodowym środowisku oprócz oczywistej biegłości w języku angielskim liczy się ciekawość i chęć podejmowania wspólnych zadań z ludźmi wywodzącymi się z innych kultur. – Konieczne jest tu ograniczenie własnego etnocentryzmu, czyli wyeliminowanie takiej perspektywy, że to nasza kultura jest lepsza niż inne – wyjaśnia.

Badacz, który chce wypłynąć na globalne wody nauki, musi także być gotowy na coraz większą specjalizację w międzynarodowych zespołach projektowych. Prof. Sułkowski podkreśla: – Współcześnie postępuje coraz większe zróżnicowanie ról w procesie prowadzenia badań. Są ludzie od konceptualizacji, inni od strukturyzowania pomysłów w plan działań, jeszcze inni od kwerend literaturowych i prowadzenia badań itp.

Ilustruje to własnym przykładem: kiedy na początku XXI w. pisał swoją pracę habilitacyjną, recenzenci zwracali uwagę na to, ile ma indywidualnych publikacji. Dziś średnia liczba autorów prac naukowych w wiodących czasopismach wynosi ponad trzy. – Współcześnie rośnie liczba współautorów publikacji naukowych, istotniejsze bowiem niż indywidualne dokonania są jakość i rozpoznawalność dorobku naukowego autorów prac naukowych. Wskutek tego następuje wzrost wielkości zespołów międzynarodowych – i rośnie ich znaczenie.

Dlatego badacz pytany o wartość umiędzynarodowienia, zaznacza: to nie jest fetysz. Nauka stanowi bowiem jedną z globalnie prowadzonych we współczesnym świecie działalności. – I w dobie cyfrowej transformacji nauka staje się coraz bardziej transparentna. Możemy porównać uczelnie, badania, dorobek naukowy badaczy dzięki rozmaitym narzędziom, chociażby takim jak Google Scholar. I zaraz prof. Sułkowski dodaje: – Rozwój świata internetu i możliwość zastosowania indeksacji spowodowały, że działamy w logice globalnej nauki, porozumiewając się jednym wspólnym językiem – angielskim.

Dlatego według naukowca uhonorowanego nagrodą Research Star 2022 Polska nie jest wyspą w globalnym świecie – polscy badacze jeśli chcą mieć jakiś wkład w naukę, muszą jak i inni podlegać globalnej konkurencji oraz działać w konkurencyjnych sieciach.

W dobie internacjonalizacji polskim akademikom potrzeba jednak systemowego i długookresowego wspierania ich badań przez uczelnie. – Badacz odpowiada za zawartość merytoryczną generowanych przez siebie projektów, ale już nie może brać odpowiedzialności za tworzenie budżetu czy inne sprawy formalne – mówi prof. Sułkowski. – Dlatego polskie uniwersytety powinny starać się wspierać badaczy i jeśli chcą się umiędzynarodawiać, muszą tworzyć przyjazne działy pozyskiwania projektów międzynarodowych oraz odcinać naukowców z formalności związanych z tworzeniem projektów badawczych.

A praktyki, które należałoby jak najszybciej wykorzystać ze świata nauki? Według prof. Sułkowskiego to z pewnością zjawisko drapieżnych czasopism (ang. *predatory journals*) oraz syndrom kultury postfordowskiej funkcjonujący na polskich uniwersytetach. – Chodzi o taki model działania, zgodnie z którym badacz jest stale przywiązany do jednej określonej jednostki strukturalnej, np. katedry, co

Konferencja
Rankingowa Perspektyw 2017

oznacza w praktyce po pierwsze, że to z kolegami z tej jednostki musi prowadzić badania, tworzyć publikacje itp., a po drugie, że to w tej jednej jednostce uzyskuje kolejne stopnie naukowe, a także w niej kształci swoich wychowanków, którzy powielają potem ten sam model „chowy wsobnego”.

Jak tłumaczy Research Star 2022, w czasach transformacji cyfrowej takie podejście czy oczekiwanie uniwersytetów stanowi realną barierę w świecie nauki. Na uniwersytetach zaczyna wtedy brakować mobilności, wymiany myśli, ruchu in-

demia stanowiła kolejne ogniwo w paśmie jego bogatych już doświadczeń.

A jak laureat nagrody Research Star definiuje sukces? – Po kilkudziesięciu latach pracy naukowej mam poczucie samorealizacji. Wciąż to, co robię, przynosi mi ogromną radość. Poza tym sukces to ludzie, z którymi współpracuję, no i moi wychowankowie. A wreszcie sukcesem jest mój dorobek naukowy, czyli ta świadomość, że dołożyłem jakąś małą cegiełkę do rozwoju nauki.

Prof. Marek Kwiek z UAM, uhonorowany nagrodą RESEARCH STAR 2019, mówi z uznaniem o tegorocznym laureacie: – Prof. Łukasz Sułkowski prowadzi rozległe, międzynarodowe badania dotyczące zarządzania uczelniami i zmieniającej się kultury akademickiej w Europie i w świecie. Jest uznanym autorem polskich i międzynarodowych publikacji w tych obszarach. Dużo energii poświęcił m.in. badaniom fuzji uczelni w szerokim, porównawczym kontekście międzynarodowym. Zajmuje się również internacjonalizacją polskiego szkolnictwa wyższego w praktyce, od wielu lat blisko współpracując z Clark University w Worcester w USA.

Opr. MT

NAUKA TO RODZAJ BARDZO ZGLOBALIZOWANEJ DZIAŁALNOŚCI.

telektualnego, który prowadzi do nowości i kreatywnych rozwiązań. Brakuje samego ducha nauki.

Paradoksalnie lekarstwem na to akademickie zło może być pandemia, która według prof. Sułkowskiego stała się katalizatorem zmian. – Nauczyła środowisko akademickie pracy zdalnej i uważam, że te doświadczenia już na zawsze zostaną z nami: weszliśmy w epokę działania hybrydowego. Także w kontekście internacjonalizacji coraz wyraźniejsze stają się procesy wirtualizacji nauki i współpracy naukowej.

Dlatego dla kogoś, kto jak prof. Sułkowski satysfakcję czerpie ze zmienności świata i z wyzwań, jakie ta zmienność stawia przed naukowcem, pan-

Nagrodzie patronują EduInspiracje

Narodowa Agencja Programu Erasmus+
i Europejskiego Korpusu Solidarności

Edukacja, Szkolenia, Młodzież

EduInspiracje

Prof. dr hab. ŁUKASZ SUŁKOWSKI, absolwent socjologii Uniwersytetu Łódzkiego (1996), doktorat i habilitację zrobił na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu, tam też uzyskał tytuł profesora nauk ekonomicznych. W 2014 r. otrzymał stopień doktora habilitowanego oraz tytuł profesora nauk humanistycznych na Uniwersytecie Jagiellońskim. Specjalizuje się w naukach o zarządzaniu. Od 2006 r. pracuje w Instytucji Spraw Publicznych Uniwersytetu Jagiellońskiego, gdzie kieruje Katedrą Zarządzania Instytucjami Szkolnictwa Wyższego. Realizuje wiele grantów badawczych, m.in. kierował projektem „Dokształcanie organizacyjne uczelni przyszłości UNIFUT. PL”. Jest dyrektorem amerykańskiego programu Clark University w Społecznej Akademii Nauk, był wiceprzewodniczącym ds. międzynarodowych oraz ekspertem ds. jakości w Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Prezes PCG Polska.

DR HAB., PROF. UAM
RAFAŁ WITKOWSKI
Uniwersytet
im. Adama Mickiewicza
w Poznaniu

Jedna osoba nie jest w stanie rozwiązać żadnego z tych problemów, przed którymi stoi dziś uniwersytet w kontekście umiędzynarodowienia. Dlatego dobry lider musi przede wszystkim stworzyć odpowiedni zespół – mówi prof. RAFAŁ WITKOWSKI, prorektor UAM ds. współpracy międzynarodowej, MANAGEMENT STAR 2022.

Clou to ROZMOWA

Jaki zespół jest zatem odpowiedni, by poradzić sobie z wyzwaniami internacjonalizacji tak dużej uczelni, jaką jest Uniwersytet im. Adama Mickiewicza? Gwiazda Zarządzania 2022 odpowiada krótko: – Odpowiednio zróżnicowany pod kątem kompetencji i właściwie ukierunkowany na zadania odpowiadające posiadanym przez poszczególne osoby umiejętnościom.

By tak się działo, według prof. Witkowskiego istotny jest stały przepływ informacji w zespole. – Krótkie, nawet półgodzinne, ale regularne spotkania np. na Teamsach wystarczą, by nikt nie powie-

lał tego, co robi już ktoś inny, ale też, by członkowie zespołu mogli wykorzystywać wzajemnie swoje doświadczenia i by dzięki temu praca przebiegała szybciej.

Co dość oczywiste, lider odpowiadający za umiędzynarodowienie potrzebuje też dobrze orientować się w specyfice kulturowej różnych krajów i społeczności. Tu dobre intencje nie wystarczą – by nawiązać nić porozumienia, konieczna jest wiedza o specyficznych dla różnych kultur zasadach. – W swoim życiu zawodowym bardzo dużo podróżowałem i jeżdżąc w różne strony świata, obserwowałem, a potem analizowałem, jakie działa-

nia przynoszą najlepsze efekty – opowiada prof. Witkowski.

Wnioski? Najbardziej skuteczne są takie relacje, które stanowią kombinację formalnych i nieformalnych działań. – To w sumie proste: jeśli dodamy do tego, co robimy w ramach obowiązków służbowych, trochę serca, trochę zainteresowania drugim człowiekiem, wtedy takie relacje z partnerskimi instytucjami, i zawierane umowy, zupełnie inaczej funkcjonują.

Taki sposób rozmowy z partnerskimi uczelniami, jak twierdzi Management Star 2022, sprawdza się zwłaszcza w przypadku uczelni w rodza-

ju UAM, czyli uniwersytetów z nieporównywalnie mniejszym budżetem i możliwościami niż największe amerykańskie czy brytyjskie uczelnie. – Czasem ta kawa wspólnie wypita i sympatyczna, pełna żartów czy pozytywnych emocji rozmowa sprawia, że ktoś właśnie nas zapamięta i weźmie pod uwagę w swoich analizach – tłumaczy swój modus operandi prof. Witkowski.

Dzięki kryzysowi pandemii UAM uporządkował swoje umowy partnerskie – początek pełnienia przez prof. Witkowskiego funkcji prorektora ds. współpracy międzynarodowej UAM zbiegł się z początkiem pandemii i jak tłumaczy, paradoksalnie stanowił dobry czas dla umiędzynarodowienia uczelni. Pod kierownictwem prof. Witkowskiego przeprowadzono analizy, jak funkcjonują poszczególne umowy partnerskie, co działa dobrze, a co gorzej. Powstała spójna baza danych międzynarodowych partnerstw UAM i nowa strona internetowa, a przede wszystkim mapa „białych plam”, czyli regionów, z którymi UAM nie nawiązał przed 2020 r. współpracy. – Takim niezagospodarowanym przez nas rejonem okazała się np. Ameryka Łacińska i dziś, po dwóch latach, mamy już kilka bardzo dobrze rokujących kontaktów z uczelniami z tamtego regionu – opowiada. – Teraz przed nami praca nad regionem Antypodów.

W poszukiwaniu partnerów istotna jest znów rozmowa – w różnych gremiach (władze rektor-

skie, dziekani, kadra) trzeba szukać odpowiedzi na pytanie, które partnerstwa można uznać za strategiczne dla uczelni, i w ślad za tymi rozmowami należy przesuwac środki i wysiłki. – Od lidera takie podejście otwartości i wsluchiwanie się w głosy różnych grup interesariuszy wymaga umiejętności balansowania oraz godzenia wielu podejść, interesów

PODSTAWOWA CECHĄ LIDERA TO UMIEJĘTNOŚĆ ROZMOWY Z LUDŹMI I ROZUMIENIA TEGO, CO ONI CHCĄ POWIEDZIEĆ.

wielu grup badawczych z różnych wydziałów. Na uczelni o wielkości takiej jak UAM [20 wydziałów – przyp. red.] to nie lada wyzwanie – mówi prof. Witkowski.

Pytany o sukces zawodowy, prorektor UAM mówi, że jest nim przede wszystkim udział UAM w inicjatywie sieci uniwersytetów europejskich oraz zaangażowanie w ten projekt, jakie udało się wykreować na uczelni w czasie pandemii: – Przed 2020 r. ostrożnie szacowaliśmy, że stworzymy może dwa pilotażowe kursy, tymczasem dziś

Nagrodę funduje IREG Observatory on Academic Ranking and Excellence

IREG

w ramach zbudowanego wspólnie w konsorcjum wirtualnego kampusu UAM oferuje ich ponad czterdzieści! Ponadto, inicjatywa uniwersytetu europejskiego EPICUR jest skuteczną drogą modernizacji zarządzania uczelnią.

Management Star 2022 dumny jest też z oferty, jaka przez ostatnie lata powstała na UAM z myślą o studentach zagranicznych. – Dziś mamy ponad czterysta różnych zajęć na wszystkich wydziałach uczelni. To by się nie udało, gdyby nie „przyjaciele internacjonalizacji”, czyli rosnąca na UAM grupa osób, które chcą się poświęcić rozwijaniu współpracy międzynarodowej. Sukcesem jest to, że wykrzesaliśmy z siebie pozytywne nastawienie do umiędzynarodowienia.

Opr. MT

Dr hab. RAFAŁ WITKOWSKI, prof. UAM, historyk, m.in. Kościoła, współtwórca kierunku Liberal Arts and Sciences przy Wydziale Historii UAM, w latach 2011-2020 dyrektor Uniwersyteckiego Centrum Edukacji Międzynarodowej (AMU-PIE), którego celem jest budowanie oferty przedmiotów w językach obcych. Zaangażowany we włączenie UAM do konsorcjum uniwersytetów EPICUR. Od 2020 prorektor UAM ds. współpracy międzynarodowej – w ramach tej funkcji rozwija współpracę z uniwersytetami w prawie wszystkich zakątkach świata. Otwarty na nowe formy współpracy międzynarodowej, m.in. promuje ideę microcredentials. Poliglota (zna języki angielski, litewski, włoski, rosyjski i niemiecki), zafascynowany wielojęzycznością w wymiarze historycznym.

Wizyta studyjna z Karlsruher Institut für Technologie, członka EPICUR, na UAM

PROF. DR HAB. INŻ.
JANUSZ SZMYD

Akademia Górniczo-
-Hutnicza w Krakowie

*W Polsce mamy bardzo utalentowaną młodzież, dlatego wróciłem do kraju z zamiarem dawania szansy kolejnym rocznikom, by studenci korzystali na współpracy z uczelniami japońskimi i wyjeżdżali. Dzięki temu mogą zobaczyć inny system pracy naukowej, inny stosunek społeczny do wiedzy, do współdziałania w zespołach – mówi prof. dr hab. inż. **JANUSZ SZMYD**, uhonorowany nagrodą TEACHING STAR 2022.*

Kult wiedzy i PRACY W ZESPOLE

Kiedy mowa o internacjonalizacji polskich uczelni, często wskazywanym problemem jest wciąż stosunkowo mała oferta kierunków i zajęć, z których skorzystać mogliby studenci zagraniczni i na której fundamencie można by budować międzynarodową wymianę studentów oraz szeroką współpracę szkół w zakresie dydaktyki. Dlatego trudno przecenić rolę takich osób jak prof. Janusz Szmyd, który na bazie własnych kontaktów i nawiązanej jeszcze w latach 80. XX w. współpracy z uczelniami japońskimi zbudował imponującą dziś listę programów kształcenia wspólnie realizowanych przez AGH

i najlepsze szkoły wyższe z Kraju Kwitnącej Wiśni. Wśród tych programów dość wymienić: polsko-japońską szkołę zimową energetyki w Krakowie i szkołę letnią energetyki w Tokio (program realizowany od 2014 r. we współpracy z Shibaura Institute of Technology – SIT), umowę o prowadzeniu bilateralnych doktoratów (program realizowany od 2010 r. we współpracy z SIT), a ostatnio realizację Międzynarodowego Wirtualnej Szkoły w AGH (intensywny międzynarodowy program kształcenia opracowany i wdrażany wspólnie z SIT) oraz opracowanie programu nowego międzynarodowego kierunku Energy and Environmental Engineering, na którym

kształcenie ma się odbywać w systemie podwójnego dyplomowania w zakresie studiów 2. stopnia (umowa została podpisana w czerwcu 2021). A przecież w efekcie podejmowanych przez prof. Szmyda wysiłków AGH podpisała także umowy dydaktyczno-badawcze z innymi uczelniami japońskimi (np. Kyoto University, The University of Tokyo, Kyushu University), profesor dołożył też swoją cegiełkę do współpracy z uczelniami z innych krajów świata (np. Korea Południowa, Niemcy, Królestwo Niderlandów, Szwajcaria).

Pytany o osobiste motywacje prowadzonej od kilkudziesięciu lat tak intensywnie współpracy z Japonią i wysiłków podejmowanych na rzecz

Uroczystość nadania
prof. Szmydowi doktoratu
honoris causa Shibaura Institute
of Technology w Tokio

wspólnych polsko-japońskich programów kształcenia, prof. Szmyd opowiada: – *Zainspirowało mnie to, że Japonia to kraj wiedzy, wiedzę (a co za tym idzie: nauczycieli, profesorów) darzy się tam ogromnym szacunkiem, bo powszechna jest świadomość, że to właśnie wiedza stanowi gwarant powodzenia, tak osobistego, jak i sukcesu całego kraju, gdyż w przyszłości tylko społeczeństwa oparte na wiedzy będą decydować o kształcie świata.*

Prof. Szmyd podkreśla, jak istotne w procesie kształcenia może być zetknięcie się studenta z innym modelem pracy naukowej, innym podejściem do roli zespołowych wysiłków w osiąganym ostatecznie sukcesie. – *Polscy studenci to bardzo utalentowana młodzież, dlatego chciałbym, by jak najwięcej z nich zapoznało się z innym niż w Polsce systemem pracy akademickiej. I dalej prof. Szmyd wyjaśnia, jakie doświadczenia wyniesione z pobytu na japońskich uczelniach mogą być dla Polaków inspirujące: praca zespołowa, do której pod okiem jednego profesora włączeni są i studenci przygotowujący pracę inżynierską, i magistranci, i doktoranci. Przez to, że już ostatni semestr studiów inżynierskich spędza się w całości w laboratorium i tacy studenci są mocno zintegrowani z całą grupą badawczą, to znaczy de facto razem z magistrantami i doktorantami opracowują wspólny temat badawczy, to ci*

atralnych – opera, koncerty, teatr kabuki itp.). – *Chodzi o to, by wykształcić inżynierów, którzy mieliby wiedzę pełniejszą niż tylko ta ograniczona do zagadnień kierunkowych, inżynierskich. W ten sposób chcemy ich też zachęcić do poznawania świata i odkrywania jego różnorodności – mówi prof. Szmyd.*

Jak dodaje Teaching Star 2022, nie tylko Polacy z tych zajęć wychodzą z nowymi – pozanaukowymi – fascynacjami. Japońskich studentów oczarowuje magiczna atmosfera Krakowa, jego bogata oferta kulturalna, a także fakt, że Polska jest

fakcję budzą we mnie sukcesy moich wychowanków, świadomość, jak wysokie pozycje zajmują, wiedza o osiągnięciach przez nich kolejnych stopniach kariery zawodowej czy naukowej. – *Gwiazda Nauczania 2022 podsumowuje: – Cieszy mnie, że władze AGH przywiązują tak wielką wagę do współpracy międzynarodowej, bo wszystkie formy tej współpracy prowadzą do jednego celu: uzyskania przez AGH statusu uczelni globalnej i w rezultacie budują sukces nas wszystkich.*

Opr. MT

IMPONUJE MI SZACUNEK DO WIEDZY
I SPOŁECZNA ŚWIADOMOŚĆ, ŻE TYLKO WIEDZA
MOŻE ZAGWARANTOWAĆ SUKCES, TAK INDYWIDUALNY,
JAK I SUKCES CAŁEGO KRAJU.

przyszli inżynierowie uczą się, że to właśnie praca zespołowa warunkuje rozwój, prowadzi do sukcesu, zyskują świadomość, jak dobre wyniki można uzyskać przy dobrze zorganizowanej współpracy wielu ludzi, i budzi to w nich szacunek do zbiorowego wysiłku.

Trochę tego zespołowego ducha studenci AGH mogą doświadczyć już w czasie zajęć w polsko-japońskiej szkole zimowej energetyki w Krakowie i szkole letniej energetyki w Tokio. Dwutygodniowe programy szkół opracowano pod okiem prof. Szmyda tak, że studenci w mieszanych grupach projektowych (formuła *Project Base Learning*) realizują wspólne zadania, które poprzedzają wykłady ogólne wygłaszane przez polskich i japońskich profesorów. Program szkół wzbogacają też elementy wiedzy o kulturze obu krajów (np. zwiedzanie zabytków, nauka kaligrafii, poznawanie różnych form muzycznych i te-

stosunkowo bezpiecznym krajem. Dlatego również na bazie tych wzajemnych fascynacji umacniać można współpracę polskich i japońskich uczelni, np. w zakresie „poważniejszych” czy dłuższych już jej form – programu podwójnego dyplomowania w ramach studiów 2. stopnia na kierunku Energy and Environmental Engineering czy bilateralnych studiów doktoranckich, w ramach których studenci muszą spędzić na uczelni partnerskiej co najmniej 10 miesięcy.

Najlepszym dowodem na to, że nagroda Teaching Star 2022 trafia w odpowiednie ręce są słowa samego prof. Szmyda, który tak definiuje sukces zawodowy: – *Największą radość i satys-*

Nagrodę ufundowała
Narodowa Agencja
Wymiany Akademickiej

Prof. dr hab. inż. JANUSZ SZMYD, absolwent AGH (1977, w zakresie metalurgii metali nieżelaznych), stopień doktora otrzymał w 1980 (AGH), a stopień doktora habilitowanego w 1992 (AGH), od 1995 profesor AGH. Tytuł naukowy profesora nauk technicznych otrzymał z rąk Prezydenta RP w 2002, a w 2005 został mianowany przez Ministra Edukacji Narodowej i Sportu na stanowisko profesora zwyczajnego. Specjalizuje się w modelowaniu matematycznym procesów transportu ciepła i masy, pracuje obecnie na Wydziale Energetyki i Paliw Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Realizuje wiele grantów badawczych, jest autorem ponad 270 prac naukowych. Doktor honoris causa Shibaura Institute of Technology (Tokio). Od 2018 prezydent EUROTHERM Committee, wiceprzewodniczący Komisji Zagrożeń Cywilizacyjnych PAU, członek Komitetu Termodynamiki i Spalania PAN oraz członek the Assembly of World Conferences on Experimental Heat Transfer, Fluid Mechanics and Thermodynamics. Na AGH pełni funkcję koordynatora ds. współpracy z Japonią oraz kierownika studiów doktoranckich, w okresie 2006-2020 był kierownikiem Katedry Podstawowych Problemów Energetyki. Promotor 6 bilateralnych doktoratów, wypromował 3 habilitantów oraz 14 doktorów. Opracował program studiów międzynarodowego kierunku kształcenia Energy and Environmental Engineering (realizowany wspólnie przez AGH i Shibaura Institute of Technology).

fot. Maciej Andrzejewski/UT

**LILIANA
LATO**
Uniwersytet
Łódzki

– Jest jednym z filarów rozwoju umiędzynarodowienia, zarówno w skali Uniwersytetu Łódzkiego, jak i w skali ogólnopolskiej. [...] Jeśli istniałby archetyp właściwej osoby na właściwym miejscu, to najlepszym jego przykładem w obszarze umiędzynarodowienia i budowania silnej różnorodności uczelni byłaby z pewnością ona – tak o **LILIANIE LATO**, **MARKETING STAR 2022**, napisała w swojej rekomendacji prof. dr hab. Elżbieta Żądzińska, rektor Uniwersytetu Łódzkiego.

Fascynująca ZMIENNOŚĆ

Gwiazda Marketingu 2022 przez kilkanaście lat pracy na Uniwersytecie Łódzkim dokonała naprawdę wiele. By wymienić najważniejsze współtworzone, wymyślone i wdrażane przez nią i jej zespół pomysły: aplikacja SmartUni (uzyskała 2. miejsce w Europie w konkursie narzędzi promocyjnych EUPRIO w 2015 r. oraz opisana została jako przykład dobrych praktyk w publikacji DAAD), Uniwersytet Różnorodny

Liliana Lato z ekipą z Biura Współpracy z Zagranicą Uniwersytetu Łódzkiego

(projekt, w ramach którego prowadzone były działania mające na celu pokazanie potencjału uczelni, jej studentów i pracowników – sesje fotograficzne, akcja Gość na Gwiazdkę, wydanie cook booka, poradnika dla studentów Jasna strona życia, czyli jak zachować pogodę ducha, organizacja uniwersyteckich dni różnorodności); szkolenia (m.in. w ramach finansowanego przez NAWA projektu Build Up) dla pracowników UŁ z zakresu wielokulturowości i pracy z osobami z zagranicy.

Efektom tych wszystkich działań prowadzonych przez kierowany przez Lilianę Lato zespół Biura Współpracy z Zagranicą UŁ jest to, że Uniwersytet Łódzki w ostatnich dwóch latach zajmował 3. miejsce w Polsce wśród uczelni publicznych pod względem liczby studiujących na pełnym cyklu studiów studentów z zagranicy, a także znajdował się w czołówce polskich uczelni pod względem mobilności studentów i pracowników w ramach programu Erasmus+ i wymiany w ramach umów bilateralnych. Prof. Żądzińska tak opisuje dyr. Lato: Cechuje ją przede wszystkim pasja do pracy, którą wykonuje. Nie jest jedynie urzędnikiem realizującym wytyczne strategii UŁ, choć wywiązuje się z tych zadań wzorowo, ale również zawsze stara się być blisko zagranicznych studentów i ich problemów, wspierać ich od pierwszych dni ich pobytu w Polsce.

UMIĘDZYNARODOWIENIE UCZELNI
MA WIELE PŁASZCZYZN, STANOWI OBSZAR,
KTÓREGO NIEUSTANNIE TRZEBA SIĘ UCZYĆ,
WSZYSTKO BOWIEM W TEJ DZIEDZINIE SIĘ ZMIENIA

Natomiast sama Marketing Star 2022 definiuje swoje podejście do pracy następująco: – Aby zajmować się sprawami umiędzynarodowienia uczelni, dobrze jest posiadać lub wypracować w sobie pewne cechy charakteru, które mogą z latami przynieść pozytywne rezultaty w pracy. Są to między innymi: otwartość na ludzi i ich różnorodność, umiejętność pracy w zespole i z zespołem, elastyczność w dopasowywaniu się do zmieniających się sytuacji w Polsce i na świecie, wiara, determinacja, optymizm oraz kreatywność.

Liliana Lato twierdzi wreszcie, że umiędzynarodowienie uczelni ma wiele płaszczyzn, stanowi obszar, którego nieustannie trzeba się uczyć, wszystko bowiem w tej dziedzinie się ciągle zmienia, przez co stanowi fascynujący temat do pracy, również tej marketingowej.

Pytana o to, co jest dla niej sukcesem na zawodowej drodze, Gwiazda Marketingu 2022 odpowiada: – Największym sukcesem jest to, że zrozumiałam, że porażki i idąca za nimi pokora są częścią procesu, że to właśnie one nas wzmacniają i to z nich czerpiemy doświadczenie i wiedzę, jak dalej działać. Bez porażek nie byłobyśmy w stanie zdefiniować, czym jest sukces, a bez pokory nie byłobyśmy w stanie z wyrozumiałością pracować z innymi ludźmi.

to, że pracuję ze zgranym i zaangażowanym zespołem, bez którego nie przyznano by mi tej nagrody. I tę nagrodę postrzegam jako wyróżnienie dla całego zespołu BWZ. Sukcesem jest dla mnie również to, że pracownicy UŁ wykreślili ze słownika słowa „cudzoziemiec” i „obcokrajowiec”, zastępując je zwrotem: student/pracownik Uniwersytetu Łódzkiego z zagranicy, co pokazuje prawdziwe zmiany w naszej społeczności. Waldemar Siwiński, założyciel Fundacji Edukacyjnej „Perspektywy” podkreśla: – Nie byłoby sukcesu umiędzynarodowienia, gdyby nie grono profesjonalistów-zapaleńców, którzy rzucili swoje siły i talenty na przekonanie polskich uczelni, że jest to potrzebne i wykonalne. Każde nowe przedsięwzięcie wymaga pionierów, którzy porwą za sobą innych. Liliana Lato należy do tej wąskiej grupy liderów internacjonalizacji, za którymi z pełnym zaufaniem poszli inni. Nagroda „Gwiazda Umiędzynarodowienia – MARKETING STAR 2022” trafia w najlepsze ręce!

Opr. MT

Nagrodę ufundowała
Narodowa Agencja
Wymiany Akademickiej

NAWA
NARODOWA AGENCJA
WYMIANY AKADEMICKIEJ

LILIANA LATO, absolwentka anglistyki ze specjalnością nauczanie języka angielskiego jako obcego na Uniwersytecie Gdańskim. Na Uniwersytecie Łódzkim pracuje od 2010 r., od 2011 jako dyrektor Biura Współpracy z Zagranicą. Jako dyrektor chętnie dostrzega i rozwija koncepcje członków zespołu, wspierając oryginalny tok myślenia, pożyteczny dla strategii uczelni.

Była przewodniczącą sieci International Relations Offices Forum w latach 2017-2018, a obecnie moderuje pracę ponad 90-osobowej grupy ekspertów ds. rekrutowania na studia pełne. Współpomysłowniczyni i realizatorka projektu Uniwersytet Różnorodny. Prowadziła i występowała na wielu konferencjach poświęconych umiędzynarodowieniu w kraju i za granicą. Wspiera wszystko to, co służy idei wielokulturowości w duchu tolerancji, otwartości, współpracy i wzajemnego szacunku.

Lubi medytować, przebywać na łonie przyrody, fotografować naturę. Wegetarianka zachwycona kulturą i tradycją Indii. Kociara.

fot. UŁ

**DR
MARIUSZ
SAGAN**
Urząd Miasta
Lublin

*Zdecydowana większość samorządów miast, w których funkcjonują uczelnie, nie rozumie wagi współpracy ze szkołami wyższymi. Tymczasem dla wzmocnienia polskich ekosystemów uniwersyteckich potrzebna jest zdecydowanie większa kultura współpracy samorządów z uczelniami – apeluje dr **MARIUSZ SAGAN**, dyrektor Wydziału Strategii i Przedsiębiorczości Urzędu Miasta Lublin, **PUBLIC DIPLOMACY STAR 2022**.*

Trzeba „uświatowić” POLSKIE MIASTA

Lublin to jedno z najbardziej proaktywnych miast w Polsce – i też jeden z najbardziej umiędzynarodowionych polskich ośrodków uczelnianych. – Dziś sektor akademicki w Lublinie jest ogromny i wpływa na każdy aspekt funkcjonowania miasta – mówi wyróżniony nagrodą Public Diplomacy Star 2022. – Zaczęło się od tego, że bardzo chcieliśmy jako samorząd przez umiędzynarodowienie zwiększyć kapitał intelektualny miasta. Ale też chcieliśmy wygenerować wielokulturowość, o której tyle się w Polsce mówi, a w rzeczywistości nie za wiele się w tym zakresie dzieje. Zależało nam na tym, by „uświatowić” Lublin przez obecność w nim studentów zagranicznych.

Impulsy do systemowego wsparcia uczelni w zakresie umiędzynarodowienia były dwa: po pierwsze założenie, że dzięki napływowi stu-

dentów z zagranicy zniwelowane zostaną negatywne skutki niżu demograficznego. Po drugie zaś nadzieja na to, że przyciągnięcie obcokrajowców do miasta wywoła zmiany strukturalne na uczelniach. – Uznaliśmy, że dzięki umiędzynarodowieniu uczelnie będą lepiej funkcjonować, lepiej przygotują swoją administrację (będą bardziej profesjonalne), a z drugiej strony naukowcy wyjdą ze swojej strefy komfortu, będąc zmuszeni do prowadzenia zajęć po angielsku, ale w konsekwencji gdzieś później zaczną też publikować i pojawiać się w obiegu międzynarodowym, co przyczyni się do wypromowania polskiej nauki.

W ciągu kilkunastu lat dzięki wspieraniu organizacyjnemu i finansowemu lubelskiego świata akademickiego przez samorząd miasta udało się doprowadzić do zrealizowania wszystkich strategicznych celów (spisanych we współtworzonej przez dr. Sagana Strategii Lublin 2020). Dość powiedzieć, że dziś w Lublinie studiują obcokrajowcy z ponad stu różnych krajów świata. Dr Sagan nie kryje dumy: – Kilkanaście lat naszej pracy nad wsparciem umiędzynarodowienia lubelskich uczelni dowiodło, że można zarządzać procesem internacjonalizacji, co więcej: to samorząd może być inicjatorem tego procesu.

Dalsze plany? – Teraz wytyczamy nowe kierunki strategii umiędzynarodowienia miasta we współpracy z uczelniami – zdradza dr Sagan. – To projekt **Akademicki Lublin – Międzynarodowy Ośrodek Kształcenia i Badań** oraz program **Visiting Professors**, czyli finansowanie przyjazdów naukowców do Lublina, by tu prowadzili zajęcia i badania.

Według Gwiazdy Dyplomacji 2022 polskie uczelnie powinny mocniej zaangażować się w międzynarodowe konsorcja – i to nie tylko naukowe, ale też eksperckie, wdrożeniowe czy łączące polityki publiczne z uczelniami; trzeba też walczyć o międzynarodowe akredytacje i wyższe miejsce w rankingach światowych, bo o nie pyta coraz częściej biznes międzynarodowy. Natomiast w kwestii „polskich dyscyplin eksportowych”, czyli kierunków kształcenia, jakie warto promować wśród studentów zagranicznych, dr Sagan rekomenduje: – Moim zdaniem wciąż niewykorzystaną szansą polskich uczelni są wszystkie kierunki związane ze środowiskiem, rolnictwem, zdrową żywnością. Jestem przekonany, że już niebawem właśnie tymi kierunkami zainteresują się studenci z Afryki czy Azji.

Pytany o własne motywacje zainteresowania się problematyką umiędzynarodowienia polskich uczelni, dr Sagan tłumaczy, że od kilkunastu lat fascynuje go zagadnienie wielokulturowości – prowadził w tym obszarze badania naukowe w ramach międzynarodowego projektu z na-

ukowcami amerykańskimi i dzięki tym właśnie badaniom wpadł na pomysł, by wnioski z analiz zaimplementować w politykach publicznych w Polsce. – Trudno przecenić wartość umiędzynarodowienia. Internacjonalizacja nauki podnosi jej jakość, a to ma pozytywny wpływ na transfer wiedzy do przemysłu oraz na rozwój technologiczny kraju. Nie będzie przesadą stwierdzenie, że umiędzynarodowienie stanowi jeden z najważniejszych sposobów na przejście Polski z modelu rozwoju imitacyjnego na model innowacyjny.

UMIĘDZYNARODOWIENIE JEST KLUCZOWYM CZYNNIKIEM PRZEJŚCIA POLSKI Z MODELU ROZWOJU IMITACYJNEGO DO MODELU INNOWACYJNEGO.

Wyróżnienie Public Diplomacy Star przyznawane jest osobom, które „upowszechniają wysokie standardy międzynarodowych kontaktów akademickich i naukowych”. Dla dr. Sagana fundament tych standardów jest umiejętność pracy w środowisku międzykulturowym. Konieczny jest tu spory zasób wiedzy ogólnej o różnych kulturach i społecznościach, ale także pokłady empatii i asertywności. – By dobrze sobie radzić w relacjach międzynarodowych, trzeba się dobrze poruszać po „potluczonym szkiele” niuansów międzykulturowych, ale też politycznych czy gospodarczych – mówi obrazowo Gwiazda Dyplomacji 2022. – Ale warto, bo otwartość na świat, szacunek do innych kultur i wrażliwość na różne punkty widzenia otwierają drogę do sukcesu. Umiejętność włączenia się w dynamikę wielokulturową jest też szalenie ważna dla rozwijania własnej kreatywności.

Opr. MT

Contact:
**Victoria Herun Lublin Municipal Office,
Strategy and Entrepreneurship Department**
Plac Litewski 1, 20-080 Lublin
tel.: +48 81 466 25 11, fax: +48 81 466 25 01
email: study@lublin.eu
facebook.com/studyinlublin
vk.com/studyinlublin

student.lublin.eu

fot. Krystian Paździor / UML

Dr MARIUSZ SAGAN, dyrektor Wydziału Strategii i Przedsiębiorczości Urzędu Miasta Lublin, współtwórca Strategii Lublin 2020 i Strategii Lublin 2030. Adiunkt w Instytucie Rynków i Konkurencji Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie SGH w Warszawie. Absolwent ekonomii (1996) i politologii (1997) na UMCS, doktorat z zarządzania obronił na SGH (2008). Ekspert i praktyk w zakresie rozwoju regionalnego i strategii miast oraz zarządzania strategicznego w biznesie międzynarodowym. Autor i współautor ponad 100 publikacji oraz kilkunastu książek. W latach 2014-2016 członek Global Advisory Board w Center for Leadership and Management na amerykańskim Uniwersytecie Rutgersa.

Nagrodę funduje IREG Observatory
on Academic Ranking and Excellence

IREG

Cała naprzód ku UMIĘDZYNARODOWIENIU

**MONIKA
WYSOCKA**

**Akademia
Marynarki Wojennej
w Gdyni**

W rekomendacji napisanej przez kontradm. prof. dr. hab. Tomasza Szubrychta, rektora-komendanta Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni, czytamy m.in. Dla Moniki Wysockiej praca jest nie tylko pracą, ale przede wszystkim pasją, której się oddaje z pełnym zaangażowaniem i poświęceniem. Co jeszcze cechuje RISING STAR 2022?

Bliski i stały kontakt ze studentami i uczelnianymi partnerami, z wykorzystaniem (jeszcze w czasach przed pandemią!) internetowych komunikatorów, mediów społecznościowych itp.; otwartość na potrzeby zgłaszane przez studentów, wychodzenie do nich z pomysłami, z propozycjami spotkań, wspólne wyjścia w ciekawe miejsca, umiejętność rozwiązywania problemów i zgłaszanie chęci pomocy każdemu studentowi... – takie m.in. są składowe sposoby pracy Moniki Wysockiej. To, jak mówi sama Rising Star 2022, praca przez 24 godziny i 7 dni w tygodniu, bo tylko pełne zaangażowanie może przynieść sukces w obszarze umiędzynarodowienia tak specyficznej uczelni, jaką jest AMW. – Nasza uczelnia jest mała, dlatego mogę mieć bezpośredni i ciągły kontakt z podchorążymi i studentami – tłumaczy Rising Star 2022. – Ale też przyjął taki model pracy, że jeśli mam doradzać tym młodym ludziom w budowaniu ich ścieżek rozwoju, powinienam każdego z nich jak najlepiej poznać, także prywatnie.

Nagrodzie patronują EduInspiracje

**Narodowa Agencja Programu Erasmus+
i Europejskiego Korpusu Solidarności**
Edukacja, Szkolenia, Młodzież

Studenti doceniają jej wysiłki i darzą ją ogromnym zaufaniem. To ostatnie wynika zarówno z faktu, że Monika Wysocka sama w czasie studiów dużo korzystała z mobilności krajowych i zagranicznych, jak i z jej młodego wieku. Dlatego zdarza się, że erasmusi przychodzą do niej i mówią „Pani dopiero co kończyła studia, więc pani najlepiej potrafi nam doradzić”. Raz nazwali ją nawet swoim „dowódcą na okręcie”. – Ale ja nie jestem ich dowódcą, bo nie jestem żołnierzem – uśmiecha się Wysocka. – Mam za to nadzieję, że jestem dla nich liderem, bo dla mnie to „moi ludzie”, o których chcę jak najlepiej zadbać.

Nietuzinkowe oddanie pracy Wschodzącej Gwiazdy 2022 na uczelni jest wyraźnie zauważalne. – Wzorowa postawa, zaangażowanie, pracowitość i dyspozycyjność pani Moniki Wysockiej przysłużyły się znacznemu polepszeniu funkcjonowania całej uczelni. Wielokrotnie wykonuje swoje obowiązki poza godzinami służbowymi, służąc radą studentom i pracownikom. Dzięki jej sumienności i całodobowej opiece studenci wykazują wysoki poziom dyscypliny oraz mają poczucie bezpieczeństwa – stwierdza kmdr ppor. mar. Sandra Zarychta.

Efekty? Kiedy przyszła do pracy w AMW, z mobilności zagranicznych korzystało ledwo 20-30 studentów i pracowników z jednego tylko wydziału uczelni. Teraz wyjeżdżają studenci i pracownicy wszystkich wydziałów i jest to około 200 osób na rok akademicki. Udało się także uczynić z AMW ośrodek przyjmujący studentów zagranicznych na studia i praktyki. – To był ogrom pracy, bo musieliśmy dostosować ścieżki kształcenia tak, by zarówno wyjeżdżający na mobilności, jak i przyjeżdżający do nas

studenci mogli się kształcić bezstratnie – opowiada Wysocka. Dodatkową komplikacją w tym procesie był fakt, że AMW jest uczelnią mundurową, zatem ograniczoną międzynarodową prawem wojskowym i konwencją prawa morza.

Pytana o własną definicję sukcesu, mówi z prostotą: – Sukces jest wtedy, gdy się idzie z przyjemnością do pracy i pracuje się z ludźmi, których się lubi. A ja mam genialny zespół, świetnego szefa biura, superautorytety na czele z rektorem-komendantem, i fantastycznych studentów, którzy potrafią do mnie przyjść i powiedzieć mi: „Dziękuję, zmieniła pani moje życie” albo „Dzięki pani otworzyły mi się oczy” czy wreszcie „Dzięki pani wiem, że mogę osiągnąć wszystko moją ciężką pracą”. I to jest mój największy sukces. A drogą do niego jest ciężka praca każdego dnia, determinacja i ambicja.

Opr. MT

Monika Wysocka, absolwentka bezpieczeństwa narodowego, specjalność międzynarodowe prawo humanitarne i migracji w Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni (2015), obecnie w trakcie doktoratu na tejże uczelni. Ukończyła też studia podyplomowe Global Affairs and Diplomacy (Akademia Sztuki Wojennej i University of Buckingham) oraz wiele kursów językowych i specjalistycznych w kraju i za granicą (m. in. w St. Andrews University).

Na AMW pełni funkcję pełnomocnika rektora-komendanta ds. wymian międzynarodowych, instytucjonalnego koordynatora Erasmus+ i Military Erasmus+. Reprezentuje też uczelnię w programie European Initiative for the Exchange of Military Young Officers i pełni rolę zastępcy grupy roboczej ds. rozwoju szkolnictwa marynarek wojennych w Europie. Z zamiłowania podróżniczka.

Opr. tekstów MAGDA TYTUŁA

KAPITUŁA NAGRODY

**PROF. DR. HAB. INŻ.
ARKADIUSZ MĘŻYK**
Przewodniczący KRASP
Rektor Politechniki Śląskiej
Przewodniczący Kapituły

**PROF. DR. HAB. INŻ.
JERZY LIS**
Przewodniczący Komisji ds.
Współpracy Międzynarodowej KRASP
Rektor Akademii Górniczo-Hutniczej

MONIKA POBOŻY
Dyrektor Departamentu Współpracy
Międzynarodowej
Ministerstwo Edukacji i Nauki

DR. PAWEŁ POSZYTEK
Dyrektor Generalny Narodowej
Agencji Programu Erasmus +
i Europejskiego Korpusu Solidarności

DR. GRAŻYNA ŻEBROWSKA
Dyrektor Narodowej
Agencji Wymiany Akademickiej

MARTA FORYS
Przewodnicząca
IROs Forum

KAJA KACZKIEŁO
Prezydent Erasmus
Student Network Polska

JAROSŁAW OLSZEWSKI
Przewodniczący Krajowej
Reprezentacji Doktorantów

MATEUSZ GROCHOWSKI
Przewodniczący Parlamentu
Studentów RP

ANNA KIRYJOW-RADZKA
Prezes Stowarzyszenia PR
i Promocji Uczelni Polskich "PRom"

WALDEMAR SIWIŃSKI
Założyciel Fundacji Edukacyjnej
Perspektywy

PARTNERZY NAGRODY

**Narodowa Agencja Programu Erasmus+
i Europejskiego Korpusu Solidarności**
Edukacja, Szkolenia, Młodzież

NAWA
NARODOWA AGENCJA
WYMIANY AKADEMICKIEJ

**International
Relations
Offices
Forum**

ESN
Erasmus Student Network
Poland

P.S.O.M.
Stowarzyszenie
Pracowników
i Studentów
Ministerstwa
Edukacji i Nauki

**Parlament Studentów
Rzeczypospolitej Polskiej**

Perspektywy

gwiazdyinternacionalizacji.pl